Spisová značka: 23C 3/2009

P R O T O K O L O J E D N Á N Í
před soudem prvního stupně

Krajský soud v Ostravě oddělení: 23C dne: 1. 11. 2012

Věc:

Žalobce: **Vladimír H u č í n**

Žalovaný: **Ing. Tomáš H r a d í l e k**

o ochranu osobnosti, nemajetková újma

Přítomni od soudu:

Předseda senátu (samosoudce): JUDr. Lenka Severová
~~Přísedící~~:
*) Zapisovatelka: Dagmar Karkošková
*) ~~Protokol vyhotovil podle~~ *) ~~těsnopisného~~ *) ~~zvukového záznamu~~

K jednání se dostavili:

1. žalobce: Vladimír Hučín
*) **osobně** r.č.: 520525/246
*) ~~osoba pověřená za něj jednat~~:
~~pověření ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~se nedostavil~~ *) doručení vykázáno dnem:
*) ~~doručení není vykázáno~~

2. zástupce žalobce: Mgr. Stanislav Němec, osobně
*) plná moc ze dne: 20.3.2010 č.l. spisu: 261
*) ~~ustanoven rozhodnutím ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~substituční plná moc ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~se nedostavil~~ *) doručení vykázáno dnem:
*) ~~doručení není vykázáno~~

3. žalovaný: Ing. Tomáš Hradílek
*) **osobně** r.č.: 450428/469
*) ~~osoba pověřená za něj jednat~~:
~~pověření ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~se nedostavil~~ *) doručení vykázáno dnem:
*) ~~doručení není vykázáno~~

4. zástupce žalovaného: JUDr. Tomáš Sokol, <u>osobně</u>

*) plná moc ze dne: 16.2.2009 č.l. spisu: 49
*) ~~ustanoven rozhodnutím ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~substituční plná moc ze dne~~: ~~č.l. spisu~~:
*) ~~se nedostavil~~ *) doručení vykázáno dnem:
*) ~~doručení není vykázáno~~

5. ~~Další účastník~~: ---

Jednat se začalo v 09:30 hod.

Před zahájením jednání zástupce žalobce oznamuje soudu skutečnost, že bude pořizovat zvukový záznam dnešního jednání.

Před zahájením jednání k dotazu soudu zástupci účastníků shodně uvádějí, že jejich procesní stanoviska zůstala nezměněna.

Zahájeno jednání.

Sdělen dosavadní obsah spisu.

Sdělen podstatný obsah zejména rozhodnutí Krajského soudu na č.l. 152-164, Vrchního soudu v Olomouci na č.l. 208-212 a podstatný obsah odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ČR z č.l. 277-279.

Přítomným poskytnuto **poučení** dle ust. § 119a o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 205a o. s. ř.

Zástupce žalobce s odkazem na obsah rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR má zato, že v této věci je na místě, aby v souladu s názorem dovolacího soudu, kterým je soud I. stupně vázán, žalovaný prokázal pravdivost základu svých informací a tvrzení, které v předmětných článcích o žalobci sdělil. Má zato, že rozhodnutím dovolacího soudu byly sice nepřímo, ale svým obsahem, vytčeny soudům obou stupňů procesní vady spočívající v tom, že nebyly provedeny důkazy ohledně pravdivého základu tvrzení žalovaného ohledně žalobci, když tento názor soudu I. stupně vycházel z jeho právního názoru na věc. Pokud jde o žalobce, tento je připraven prokázat, jaké následky předmětné zásahy vyvolaly v jeho osobnostní sféře, a že je zde na místě požadovat nikoliv toliko omluvu, ale také finanční zadostiučinění, když byly naplněny veškeré zákonem stanovené předpoklady pro finanční zadostiučinění, které musí být naplněny kumulativně. V tomto směru odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30Cdo 519/2010. V dalším pak odkazuje na všechny důkazní návrhy, které již zazněly před soudem I. stupně s tím, že bude-li mít Krajský soud za to, že není vše řádně tvrzeno, či nejsou označeny důkazy, je na místě poskytnout žalobci poučení dle ust. § 118a o. s. ř.

Zástupce žalovaného zdůrazňuje, že oproti zástupce žalobce vnímá rozhodnutí Nejvyššího soudu odlišným způsobem, cituje zejména poslední větu odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu, a to: *„Z tohoto zorného úhlu však odvolací soud věc nevážil, pokud se zabýval tím, zda došlo popisovaným způsobem k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce.“* Soudu I. stupně tedy není

vytýkáno, že neprovedl důkazy a nepřistoupil k dokazování. Je mu vytýkána toliko skutečnost, že pokud učinil závěr ve svém rozhodnutí, měl tento závěr lépe odůvodnit, lépe odargumentovat. Má však za to, že v důsledku rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR již řízení není koncentrováno a vrací se tak do stavu před skončením řízení ve věci samé před soudem I. stupně. Za této situace, pokud by soud měl v úmyslu přistoupit k provádění dokazování, odkazuje na důkazní návrhy, které již zazněly v řízení před soudem I. stupně a je připraven soudu navrhnout nejméně dalších 8 svědků, kteří prokáží tvrzení žalovaného o tom, že jeho tvrzení o žalobci jsou opřena o pravdivý základ.

Zást. žalobce uvádí, že podle názoru žalobce je na místě, aby soud I. stupně přistoupil k dokazování, což vyplývá i z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, v němž se uvádí ve vztahu k předmětným výrokům, že *„je zcela nezbytné, aby takovéto hodnocení mělo základ v příslušných objektivně existujících skutkových okolnostech.“* Je tedy na místě, aby soud provedl dokazování k okolnostem, o které žalovaný opírá pravdivost svých výroků o žalobci. Souhlasí rovněž s tím, že pokud byla obě rozhodnutí zrušena Nejvyšším soudem, není řízení koncentrováno, a ke koncentraci řízení pak dojde na konci dnešního prvního jednání. O tom, že takový úmysl měl rovněž i Nejvyšší soud, svědčí skutečnost, že zrušil rozhodnutí odvolacího soudu a také soudu I. stupně tak, aby se věc vrátila až k tzv. soudu skutkovému, kde bude řešen skutkový základ věci. Bude-li prováděno dokazování, pak navrhuje další důkazy, a to článek v Lidových novinách, jehož autorem je Jan Ruml, a tímto článkem je vyvráceno tvrzení žalovaného v předmětném článku o tom, že výbuchy má zřejmě na svědomí žalobce. Nebude-li k prokázání tvrzení žalobce postačovat tento listinný důkaz, pak navrhuje výslech svědka Jana Rumla. Dále navrhuje k důkazu listinu z internetu ze stránek wikipedie, jimž bude prokázáno, že výroky žalovaného, a to veškeré výroky, kterými bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, se staly součástí profilu a hodnocení žalobce. Dále pak navrhuje k důkazu samotný výslech žalobce, a to k prokázání následků tvrzeného neoprávněného zásahu v jeho osobnostních právech; k prokázání těchto tvrzení již byli navrženi 4 svědci, jsou schopni navrhnout řadu dalších 30 osob, kteří prokáží tvrzení žalobce. O celé řadě dopadů se může vyjádřit toliko žalobce, jako např. v souvislosti s přelepením volebních plakátů těmito články. K této skutečnosti by pak byl schopen vyjádřit se jako svědek p. Horváth - volební manažer žalobce.

Zást. žalobce trvá na tom, aby tyto listiny byly založeny do spisu.

K námitce zástupce žalobce se upřesňuje protokolace, a to ve vztahu k nenahraditelnosti důkazu výslechem účastníka – žalobce s tím, že: *„žalobce byl v rámci své předvolební kampaně, kdy se ucházel o funkci senátora Parlamentu ČR, oslovován celou řadou občanů a potencionálních voličů, kteří ovlivňují články žalovaného, vyjadřovali vůči žalobci své pochybnosti týkající se jeho osobnosti, jeho odboje v době komunistické diktatury, pochybnosti týkající se jeho zproštění obžaloby z řady trestných činů, za které byl stíhán v letech 2001-2007, jakož i pochybnosti týkající se potencionálního pachatelství žalobce u bombových útoků v Přerově.“* (přímá protokolace)

Prohlášeno

u s n e s e n í :

Jednání se přerušuje v 10.15 h.

Prohlášeno

u s n e s e n í :

Pokračováno v jednání v 10.44 h.

Zást. žalovaného je vyzván k označení jmen svědků, o kterých hovořil shora a které chce navrhnout k důkazu. **Předkládá** soudu listinu se seznamem svědků, když 4 z nich již byli soudu jako důkaz navrženi, a dále navrhuje výslech dalších zde označených svědků – Mgr. Šnajdrová, p.Loukota, Baláž, Šinágl, Uhl, Kubík, Lang, Mgr. Kafková a p.Wolf.

Prohlášeno

u s n e s e n í :

Důkazní návrhy žalobce i žalovaného **se zamítají**.

Zást. žalobce by chtěl zdůraznit, že rovněž zástupci žalovaného by mělo být poskytnuto soudem stejné poučení o tom, že by měl označit důkazy k prokázání svých skutkových tvrzení tak, jak bylo postupováno vůči žalobci a ne toliko vyzvat zást. žalovaného k označení jmen osmi svědků. Rovněž poukazuje na skutečnost, že ….

V průběhu protokolace zást. žalobce namítá nepřesnost této protokolace s tím, že žádal, aby rovněž zást. žalovaného u každého důkazního návrhu uvedl, k prokázání jaké konkrétní skutkové sporné skutečnosti tento důkazní návrh slouží.

Zást. žalobce je soudem vyzván, aby nezasahoval v průběhu protokolace závěrečného návrhu s tím, že po ukončení této protokolace je možné namítat její nesprávnost a soud zváží důvodnost této námitky.

Zást. žalobce dále poukazuje na skutečnost, že žalobce byl soudem poučen dle ust. § 118a) o.s.ř., a to již v rámci předchozího prvého jednání ve věci.

Pokud jde o závěrečný návrh, pak odkazuje v plném rozsahu na námitky, které byly formulovány v rámci dovolání na č.l. 250-256, když základní námitky přednáší. S ohledem na to, že žalobce prokázal všechny tři předpoklady, tedy existenci zásahu do osobnostních práv žalobce, protiprávnost takového jednání a příčinnou souvislost, pak navrhuje, aby soud, vázán závazným názorem dovolacího soudu, žalobě vyhověl. Zdůrazňuje ještě, z jakého důvodu nelze na žalobce pohlížet jako na osobu veřejně činnou, když žalobce je znám veřejnosti toliko v rámci své účasti v odboji proti komunistickému režimu a dále z trestního stíhání, které proti němu bylo vedeno.

Na nákladech řízení za jednání soudu po zrušení jeho rozhodnutí dovolacím soudem požaduje odměnu dle vyhl. č. 494/200 Sb., 1x RP za účast u dnešního jednání, cestovné osobním autem z Prahy do Ostravy a zpět při vzdálenosti 2x 387 km a ceně pohonných hmot dle vyhlášky, to vše navýšeno o 20% DPH, když registraci osvědčení plátce DPH a fotokopii TP vozidla **zakládá do spisu**.

K námitce zást. žalobce je doplňována protokolace v souvislosti s tím, že žalobci již bylo poskytnuto poučení ve smyslu ust. § 118a) o.s.ř. v prvém řízení před soudem I. stupně. Poskytnutím tohoto poučení byla prolomena koncentrace řízení, resp. koncentrace původního řízení a důkazní návrhy, které byly žalobcem vzneseny po koncentraci řízení, které se týkají tohoto poučení, může žalobce vznášet i po koncentraci řízení.

Jelikož právní zástupce žalobce má zato, že jeho námitka týkající se koncentrace řízení a poskytnutého poučení dle § 118a) o.s.ř. není stále protokolována přesně, pak žádá, aby bylo protokolováno:

„Poučením ze strany soudu v původním řízení při prvním jednání byla prolomena koncentrace v tomto původním řízení a důkazy tak může žalobce navrhovat i za předpokladu, že by se soud domníval, že původní koncentrace řízení přetrvává i po zrušení předchozích rozhodnutí rozsudkem nejvyššího soudu“. (přímá protokolace)

Žalobce závěrem uvádí, že by chtěl zdůraznit, že v rámci této věci navrhl k důkazu trestní spis, který se týkal mladého člověka Davida Pěchy, který byl odsouzen za trestný čin pomluvy, a to za situace, kdy spáchal toliko jeden skutek a jednalo se o mladého člověka. Zde v případě žaloby za výroky, které byly proneseny žalovaným, který je vyzrálým člověkem, který byl členem Charty 77 a bývalý ministr vnitra, měl by mít rozhled, pak se i po 5 letech nemůžeme dobrat pravdy. Chtěl by poukázat na rozdílnost v rozhodovací činnosti soudů, která je skandální.

K dotazu soudu zást. žalobce uvádí, že žalobce se náhrady nákladů řízení za svou osobu výslovně vzdává.

Zást. žalovaného závěrem navrhuje zamítnutí návrhu jako nedůvodného. Zdůrazňuje zejména skutečnost, že většina argumentace protistrany se míjí s podstatou sporu, která je vymezena samotnou žalobou a zejména tím, jak je formulován požadavek na omluvu. Je si vědom toho, že názor Nejvyššího soudu není pro soud I. stupně závazný v tom směru, aby žalobě vyhověl, ale je na soudu, aby se zabýval tím, co mu bylo tímto rozhodnutím vytčeno. Pokud jde o jednotlivé výroky, které jsou předmětem žádosti o omluvu a v nichž žalobce spatřuje zásah do osobnostních práv, pak zdůrazňuje, že žalovaný o žalobci nikdy neřekl, že je pachatelem výbuchů, k nimž došlo na přelomu milénia v Přerově. Pokud jde o věty *„skutečnost, že byl soudně zcela zproštěn veškerých obvinění, byla velká blamáž“* a *„ve svém kritickém postoji vůči jsem se utvrdil“,* pak tyto výroky je nutno hodnotit v souvislostech, za kterých zazněly, když z obsahu a souvislosti je zřejmé, že je-li konstatováno, že to byla velká blamáž, směřovalo to vůči soudu a není správné dávat tomu jakýkoliv jiný význam. Má zato, že rozhodnutí Nejvyššího soudu redukovalo předmět sporu v intencích jeho závazného názoru, a proto je nadbytečné zabývat se výrokem *„ve kterém jsem uvedl, že některé činy, jichž se pan Hučín*

dopustil v době před r. 1989, měly ryze kriminální charakter". Pokud jde o výroky *„gauner"* a *„psychologický terorista"*, je třeba zdůraznit, že v předmětných článcích byly uvedeny zcela konkrétně skutečnosti, z nichž žalovaný, na základě kterých si žalovaný vytvářel svůj názor. I Nejvyšší soud ukládá soudu I. stupně, aby se vypořádal právě s těmito konkrétními výroky, a to v kontextu, ve kterých zazněly. Pokud jde o termín psychologický terorista, pak tímto termínem může dojít toliko k minimální dehonestaci, když tento výrok se běžně užívá i v manželství, jedná se o hodnotící tvrzení, které je v článku dostatečným způsobem odůvodněno. Pokud jde o termín *„gauner"*, je to stanovisko žalovaného, které je rovněž v předmětném článku odůvodněno a žalovaný těmito články realizoval své právo na svobodu projevu, říkal věci *„zneklidňující, znepokojující a zraňující"* a nechal na čtenáři, ať si sám učiní úsudek. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, tuto vyúčtuje písemně ve lhůtě do 3 dnů.

Poté samosoudkyně po krátkém přerušení jednání s podstatným odůvodněním, poučením o opravném prostředku a výkonu rozhodnutí vyhlásila tento

r o z s u d e k :

I. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaslat žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku písemnou omluvu následujícího znění:

„*Omluva:*

Dne 23. července 2007 jsem v deníku Lidové noviny zveřejnil článek nazvaný „Narcis Hučín zneužívá demokracii". V tomto článku jsem neoprávněně označil pana Vladimíra Hučína z Přerova za pachatele výbuchů k nimž došlo na přelomu milénia v Přerově, použil jsem pro něj hanlivého označení „gauner" a psychologický terorista. A dále jsem uvedl, že skutečnost, že byl soudně zcela zproštěn veškerých obvinění byla velká blamáž. Dne 2. srpna 2007 jsem v témže deníku publikoval článek „Ve svém kritickém postoji k Hučínovi jsem se utvrdil", ve kterém jsem uvedl, že některé činy, jichž se pan Hučín dopustil v době před rokem 1989 měly ryze kriminální charakter.

Tím jsem se dopustil závažného zásahu do práva na ochranu osobnosti pana Hučína. Za zveřejnění obou článků se mu proto omlouvám.

Ing. Tomáš Hradílek
bývalý mluvčí Charty 77 a bývalý ministr vnitra",

se zamítá.

II. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zveřejnit na vlastní náklady do 15 dnů od právní moci rozsudku omluvu stejného znění v deníku Lidové noviny, v minimálním formátu ¼ tiskové strany, **se zamítá.**

III. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 500.000 Kč, **se zamítá**.

IV. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému náklady řízení v plné výši v částce, která bude uvedena v písemném vyhotovení tohoto rozsudku do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Hl. dikt.,
sk., podepsáno v 12.00 hod.

--- ---
zapisovatelka samosoudkyně

Po skončení jednání žádají zástupci účastníků o zaslání protokolu na e-mailové adresy uvedené ve spise, nebo do DS. Zást. žalobce zakládá vizitku.